

Sborové noviny

květen 2016

*Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni,
kdo rostou v nádvořích našeho Boha,
ještě v šedinách ponesou plody, zůstanou statní a svěží,
aby hlásali, že Hospodin je přímý,
skála má, a podlosti v něm není!*

Žalm 92: 13 - 16

- **Úvodník: Letnice v našem životě**
- **Otázka č. 4**
- **Narozeniny**
- **Oznámení**

Zanedlouho si budeme připomínat událost, která se stala 50 dní po ukřižování Pána Ježíše Krista. Sestoupil zaslíbený Duch svatý a učedníci Jím byli naplněni. Po této zkušenosti se z nich stávají nadšení a odvážní zvěstovatelé radostné zprávy o Ježíši Kristu, Spasiteli světa.

Jan 14:15 *Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky - Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám.*

Jan 16:7 *Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám.*

Skutky apoštolské 1:4 *Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházel z Jeruzaléma: "Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní." Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: "Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael? Řekl jim: "Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země." Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jím ho zastřel. Ti všichni se svorně a vytrvale modlili...*

Skutky apoštolské 2:1 *Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivě jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.*

Kdo je Duch Svatý?

V Bibli je Duch svatý nazýván také Duchem Božím, nebo Duchem Ježíšovým. Je osobou. Bůh se nám zjevuje jako Otec, Syn – Ježíš a Duch svatý. On je tím, kdo působil při stvoření světa a tím, kdo působí i dnes. Pán Ježíš řekl, že Duch Svatý přijde, aby byl s námi, pomáhal nám, potěšoval nás, připomínal nám Ježíšova slova, atd. Je to osoba, ne síla, nebo energie jak někteří tvrdí. Je možné Jej zarmoutit, raduje se, oznamuje něco... Má prostě vlastnosti, které se projevují pouze u osoby. V Bibli je Duch svatý popisován jako vítr, oheň, oblak, voda, olej, dech, světlo nebo holubice. Tyto příměry nám ukazují Jeho sílu, pokoj, čistotu, tichost, lásku, život...

Co Duch svatý dělá?

Tím, že jsme si řekli, kdo je Duch Svatý, jsme se jemně dotkli toho, co Duch svatý dělá. Nyní se na to podíváme hlouběji. Pán Ježíš řekl, že když přijde, ukáže lidem, co je hřích, spravedlnost a soud. On je tím, kdo přesvědčuje lidi o potřebě přijetí Pána Ježíše, jako Spasitele, o nutnosti pokání, odpuštění hříchu. Takže když mluvíme s lidmi o Pánu Ježíši, On působí na jejich srdce. Zároveň nám dodává odvahu a správná slova a to je další jeho způsob práce zde na zemi, kdy nám pomáhá v různých situacích. Řecké slovo paraklétos – poradce, rádce, přímluvce, utěšitel, obhájce, nám ukazuje na to, že On je tím, kdo udělá vše pro to, aby nám pomohl obstát a zvítězit. Dále nás také zmocňuje, uschopňuje pro každodenní život s Bohem nebo pro speciální úkoly, pro budování církve, sboru, dává dary a vypůsobí v nás ovoce, čímž proměňuje náš charakter.

Proč být naplněn Duchem?

Toto vše, co jsme si řekli, nám ukazuje na důležitou věc, kterou potřebuje každý křesťan pro to, aby svůj život prožil efektivně, což znamená být v centru Boží vůle na každý den. Proto potřebujeme křest a naplnění Duchem svatým. Ježíš řekl svým učedníkům, že potřebují být naplnění Duchem, aby mohli zvládnout odvážně sdílet evangelium po celém světě. Učedníci měli čekat v Jeruzalémě. Zůstávali ve svornosti na modlitbách. Když pak byli pokřtěni Duchem, vidíme ten rozdíl. Ustrašení učedníci stojí neohroženě před lidmi a zvěstují evangelium. Dokonce přes nadávky, vyhrůžky i násilí a smrt. Kde se to v nich najednou vzalo? Odpověď je jasná, křest v Duchu svatém. Možná si říkáš, že nebudeš evangelista jako Petr, Jan nebo Reinhard Bonke. Ale máš kolem sebe spoustu lidí, které znáš, které ti Bůh dal do tvého okolí, abys jim řekl o Ježíši. Je veliký rozdíl, když sdílíme evangelium v pomazaní a plnosti Ducha. Zvěstování evangelia samozřejmě není jediný úkol, který jako křesťané máme. Ať už je to jakákoliv práce, výchova dětí, nebo služba Pánu, bez zmocnění a naplnění Duchem to prostě nebude ono. Učení o křtu a plnosti Ducha je jednou z nejvíce napadaných a zesměšňovaných pravd Božího Slova. Satan ví, že tehdy se mu stáváme nejvíce nebezpeční a proto tak tvrdošíjně odporuje této pravdě. Nenechme se zastrašit, odradit nebo znechutit.

Kdo může být Duchem naplněn?

Každý, kdo přijal Pána Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele, splní Boží požadavky a spolehne se na Jeho milost. Není to jen pro evangelisty, apoštoly, proroky, nebo pastýře, ale pro všechny děti Boží.

Jak být naplněn?

Jaké jsou tedy Boží požadavky, které bych měl splňovat? Co o tom říká Boží slovo? Není to spíše Boží milost? To jsou otázky, které nám mo-

hou přijít na mysl. Boží slovo to specifikuje jasně: plné spolehnutí se na to, že Pán Ježíš za mě zemřel na kříži, odhození veškerého hříchu, veřejné vyznání toho, že můj život patří Ježíši, poslušnost, touha po naplnění, prosit a usilovat. To jsou Boží požadavky. Pak můžeme očekávat s vírou na osobní letnice v našem životě, kdy nás Duch svatý naplní a použije ke chvále své slávy.

Marek Slusarz

OTÁZKA Č. 4

Cožpak mě dobrý, morální život také nepřivede do nebe?

Jel jsem kdysi ve vlaku s jedním starším pánem. Dali jsme se do hovoru a já jsem mu začal svědčit o své víře v Pána Ježíše Krista. Docela trpělivě mě poslouchal. A nakonec mi řekl asi toto: „Víte, já si myslím, že to, co mi tu povídáte je všechno zbytečné. Podívejte se na mne. V životě jsem nikoho neokradl, nezabil, nikomu schválně neubližuji, mám spořádané manželství, děti se mi vyvedly, jsem spokojen v zaměstnání, nejsme sice bohatí, ale máme, co potřebujeme, tak co bych se staral o Pána Boha? Jestli je a jestli je spravedlivý, tak se nemusím ničeho bát, protože si žiji, jak nejlépe umím.“ Tak nějak mi ten pán odpověděl. Jinými slovy – žij, jak nejlépe dovedeš a všechno dobře dopadne. Podobné uvažování je typické pro dnešní dobu. Charakterizuje nedorozumění, co se týče náboženství vůbec. Je v něm skryt nezměrný optimismus spojený s lidskou spravedlností, ale zároveň i základní neznalost ohledně Boží svatosti. Když totiž hovoříme o Bohu, hovoříme o absolutních hodnotách. Bůh, aby byl Bohem, musí být a je absolutně dokonalý. Není tedy divu, že má také na všechny věci svoje absolutní měřítko a tím měřítkem je jeho Syn, Pán Ježíš Kristus.

Když rozsvítíme světlo, zaniká tma. Stejně tak Boží charakter, který září takovou čistotou, že pohlcuje veškerou nečistotu, veškeré zlo. Taková jáci jsme, bychom před Bohem neobstáli. Byli bychom pohlceni jeho přítomností. Jediný způsob, jak se dostat před Boha je, přijít, jak to říká apoštol Pavel, oblečen ve spravedlnost Božího Syna, Krista. Jinými slovy, člověk musí být s Kristem tak za jedno, že když se na něj Bůh podívá, vidí Krista. Proto je Kristus nazýván prostředníkem mezi Bohem a člověkem. Použiji následujícího přirovnání: Představte si, že by se všechno lidstvo postavilo na břehu francouzské riviéry s úkolem přeplavat Středozemní moře až k severnímu pobřeží Afriky. Jejich konečný cíl tedy pro nás reprezentuje Boží měřítko, Boží úroveň, Boží požadavky. Zazní výstřel startérových pistolí a lidé skáčou do vody. Když se po nějakém čase zadíváme

na hladinu krásně modrého Středozemního moře, vidíme, jak se závodní pole pořádně rozestoupilo. Vpředu jsou ti nejlepší, nejmorálnější, nejsprávnější. Žijí skutečně podle svého svědomí, jak nejlépe umí. O kousek dál, vzadu jsou ti, kteří sice ještě nepatří zrovna do vězení, ale sem tam někde někoho podvedou, protože to dělá každý tak. Když jim to prospěje, tak zalžou, ale jinak to jsou vcelku dobří lidé. A až vzadu na konci, prakticky kousek od břehu, vidíme, jak tone násilník a hned vedle něj nějaká prostitutka. Uplavali stěží 100 m. A mezi těmito extrémny je zbytek lidstva, rozsetý po celém moři. První z nich je od startovní čáry 100 km, nejhorší 100 m. Viditelně je mezi nimi obrovský rozdíl. Základní otázka však je: Kdo z nich doplave do Afriky? Nikdo! Všichni nakonec utonou. Pouhá znalost plaveckého stylu tady nepomůže. Potřebujeme někoho, kdo nás na druhý břeh nějak dostane. A tady přichází na pomoc Pán Ježíš Kristus. Jestli si myslíte, že na to stačíte sami, že doplavete nějakých 400 km z Francie do Afriky vlastní silou, jestli si myslíte, že váš život odpovídá Božímu absolutnímu měřítku, že nehřešíte ani činem ani myšlenkou, pak to můžete zkusit, dostat se do nebe vlastní silou. Jste však předem odsouzeni k neúspěchu. Ne, že byste neuměli plavat, to vůbec ne. Problém člověka není v tom, jak má žít. Problém člověka je v tom, že neví, kde ke správnému životu vzít potřebnou sílu. Z toho důvodu jsou předem odsouzeni k neúspěchu všechny možné lidské reformy. Změna životních podmínek nepomůže. Změna sociálního systému nepomůže, víc peněz nepomůže, víc kultury nepomůže, Proč? Protože to je všechno jen tatáž porušená, nedokonalá člověčina. Pomoc musí přijít zvenčí, od někoho silnějšího, dokonalejšího.

Dobrá zpráva křesťanství spočívá v tom, že Pán Ježíš Kristus, Boží syn, který vešel do lidských dějin, pro nás dělá to, co bychom sami nikdy nedokázali. Skrze něj můžeme být smíření s Bohem, můžeme si obléci jeho spravedlnost a můžeme žít v jeho svaté, absolutně dokonalé přítomnosti. Tomu říkám dobrá zpráva. Chtěl bych, abychom si uvědomili jednu nesmírně důležitou skutečnost. Problém člověka nespočívá v tom, že by snad nemohl smířit víru se svým rozumem, vůbec ne. Jistě, ne každého naše odpovědi uspokojí, s tím se musíme smířit. Ale jsou tady lidé, kteří jasně cítí, že naše odpovědi na jejich otázky jim otevřely oči a přesto se nestanou křesťany. Ano lidé mi řekli: „Odpověděl jste mi na moje otázky skutečně uspokojivě, víc toho nemám.“ A když jsem se zeptal: „Uvěříte tedy, stanete se křesťanem?“, podívali se tak rozpačitě stranou a s omluvným úsměvem odpovíděli: „Spíše ne.“ „A proč?“ ptal jsem se dál. „Víte, abych byl upřímný, znamenalo by to příliš převratnou změnu v mém životě.“ Tak je to tedy. Mnozí lidé nestojí o to, aby jim někdo říkal, jak mají žít, Boha nevyjímaje. Není to proto, že by nemohli uvěřit. Neuvěří prostě proto, že uvěřit nechťejí. Rozuměli, pochopili, nemají dalších

nejasností a přece neuvěří. Tady končí zodpovědnost křesťana. A promiňte, snad ne tak docela. Jistě, i za tyto lidi se můžeme modlit, aby je Pán Bůh zasáhl nějakým zvláštním způsobem. To už se stalo mnohokrát. Ovšem informace jim už víc dát nemůžeme. Na podkladě toho, co jsme jim řekli, mohou učinit rozhodnutí pro Krista. Když je neučiní, je tomu tak proto, že nechťejí. Není to otázka rozumu, znovu opakuji, je to otázka vůle. Často slyšíme otázku: „Jestli skutečně na křesťanství něco je, tak proč většina inteligentních lidí nevěří? Odpověď je naprosto stejná jako na otázku, proč nevěří většina neinteligentních lidí. Nechťejí, protože nejsou ochotni podřídit se morálním požadavkům, které na ně víra klade. Můžeme sice přivést koně k vodě, ale nemůžeme ho donutit, aby se napil. Člověk musí být ochoten uvěřit dříve, než uvěří.“

Nedávno jsem četl článek o tom, že prý křesťanství už nemá lidem co nabídnout a tak, že se zabývá pouhou morálkou. Pisatel chtěl ukázat, že na „pouhou“ morálku nikdo nepotřebuje křesťanství, že morálním se člověk stane vlastním přičiněním. A tady jsme vlastně u našeho problému, u problému moderního člověka. I bez křesťanství víme, jak bychom tak asi měli žít, aby nám bylo dobře, abychom byli všichni spokojení. To je pravda. Tady křesťanství jen potvrzuje zákony, které jsou od přirození v lidském srdci. Ovšem sílu k tomuto životu, o kterém víme, že je správný, sílu k němu nemáme. Nikdy jsme neměli a mít nebudeme. Protože síla ke správnému životu nepramení z vnějších podmínek. Ta pramení v srdci. A srdce člověka je hříchem tak zkažené, že nedokáže dodávat bez přestání sílu ke správnému životu. Potřebuje napřed obnovit. Ano. Člověk potřebuje nové srdce, aby mohl nově žít. A tuto vnitřní proměnu může udělat jedině Bůh.

Snad to čte někdo, kdo ani tak příliš nepochybuje o pravdivosti křesťanství, komu je celá otázka celkem jasná. Přesto však namítne: „To, co je tu psáno, může být docela pravda, ale co to má co dělat se mnou?“ Jinými slovy: „Je křesťanství pro naši dobu, má co dělat s námi osobně?“ Chápu, že pro někoho je to těžké, pochopit, že křesťanství nám má co říci i dnes, když hovoříme o Pánu Ježíši Kristu. Všichni seriózní vědci se dnes shodují v jednom – lidstvo kráčí vstříc sebezničení, pokud co nejrychleji nedojde k morálnímu a duchovnímu rozvoji, který by se vyrovnal rozvoji vědy a techniky. Každý nový objev člověku pomáhá v tom, aby si uvědomil, kolik toho ještě neví a kolik věcí je mimo jeho kontrolu. Není možné oddělit morálku od vědy a techniky. Aby věda a technika člověku skutečně sloužila, je zapotřebí k jejímu využití nového člověka. To dnes víme všichni, bez výjimky. A nový člověk je uskutečnitelný jedině skrze víru v Krista.

(z rozhlasového vysílání zpracoval Pavel Kožina)

NAROZENINY

6. 5. 1998	Marek Balog
8. 5. 1962	Tomáš Meisner
9. 5. 1996	Adrian Vagunda
10. 5. 1960	Lech Ochodek
15. 5. 1993	Pavla Suknarovská
16. 5. 1992	Iveta Folvarčná
16. 5. 1943	Jan Řežábek
28. 5. 1988	Jaromír Vaněk
30. 5. 1941	Irena Suraničová
19. 5. 2002	Lukáš Koziel
23. 5. 2008	Lukáš Balog

Všem oslavencům přejeme vše nejlepší.

Ať jsou veselí a radují se z tebe všichni,
kteří tě hledají;
ať říkají stále: „Hospodin je velký“ ti,
kdo milují tvou spásu.

Žalm 40: 17

EVANGELIZACE V OSTRAVĚ

3.- 5. 6.2016

Slouží Per Hyldgaard (Dánsko)

pátek a sobota 3. - 4. 6.
Kulturní dům Vítkovice

neděle 5. 6.
Výstaviště Černá louka

Prosíme o přímluvné modlitby.
Možno se připojit postem.

DUCHOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ SBORŮ AC 2016

hotel Dlouhé Stráně - Kouty nad Desnou

„Řekněte této hoře!“

*Amen, pravím vám, budete-li mít víru
jako zrnko hořčice, řeknete této hoře:*

*„Přejdí odtud tam“, a přejde;
a nic vám nebude nemožné.*

Matouš 17:20

Program:

modlitby, skupinky + skupinky dětí a mládeže, chvály, shromáždění

Přihlašovací formulář naleznete na internetových stránkách

www.acregistrace.cz.

Termín přihlášení a složení zálohy je do 20. 6. 2016.

**Sborové
noviny**

číslo 5, ročník 23

SbN vychází jako měsíčník pro potřebu AC v Karvině a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **27. 5. 2016**

Apoštolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 2200929323/2010